

רחל מרחלת על כל העולם

חשוב בחיפה

החברות החיפאיות שלי כועסות עלי, על שאני לא מרחלת על עירי המפרץ. עניתי להן שכמעט ולא קורה דבר בעיר הזאת. הן כועסות עוד יותר ואמרו שזה לא נכון, והסבירו לי שבחיפה יש הרבה מסיבות וחתונות. אמרתי להן שאני רוצה לשמוע על חתונה אחת בעיר הזאת, כי בזמן האחרון, כלומר בשנה האחרונה, אני רק שומעת על גירושין.

החברות שלי חייבו אותן לנצחון, וסיפרו על אחת מחתונות החודש בחיפה. עורכת הדיון **שושנה בהן** נישאה לדיוויד **שפירא**, מאמן נבחרת הנוער בכדורגל ובעל משרד נסיעות.

לשושנה זאת, שהיא כנראה בעלת-קשרים מפה ועד להודעה חדשה בעיר חיפה, יש אח בשם **עמנואל בהן**, איש-עסקים ומיסעורן נתנייתי, שהוא כמעט ממלא-מקום ראש עיריית-נתניה. הוא מאייש מסיבות וחתונות של בני-מישפחה וחברים באירוסוף סלבריטס

תה באחת המסיבות האחרונות, כשהיא צמודה לגבר לא-ישראלי, אמרתי לעצמי, וגם קצת לחברות שלי, שכנראה מדובר במחזור חדש. עשיתי את הדבר הכי טיבעי, כמה דרינגים לביתה של ליריה.

"ערב טוב ליריה, מה שלומך?"

"טוב, אבל בטח מתקשרת בקשר לגבר שהיה איתי."

"בוודאי! אני סקרנית, ובטח גם כל מאות האנשים שהיו שם, שהלקם כבר חקרו אותי על זה."

"קוראים לו **ולדימיר קנצניני**, והוא ממוצא יו...סלבי. הוא דוקטור למישפטים באוניברסיטת סן-דייגו."

"הוא על תקן מחזור?"

"לא באופן רישמי, אבל הסיפור שמאחורי המיפגש הזה הוא מעניין יותר ממה שאת מתארת לך."

"גוז אני סקרנית?"

"ולדימיר הוא חבר ותיק שלי ושל שייקה. אחרי ששייקה נפטרה, שלחתי לו מיכתב לא-רשמי, שאלתי אותו על המיכתב לא-רשמי, אך המיכתב לא הגיע לידיו. מאחר ויש לו עוד חברים בארץ, הוא החליט לעשות כאן ביקור. לפני חודשיים נפטרה אשתו השנייה, והוא החליט לקחת חופשה ארוכה ולבוא ארצה."

"בן כמה הוא?"

"בשנות ה-40 המאוחרות לחייו."

"טוב, תמיכיני?"

"בטיסה לישראל הוא ישב ליד בחורה ישראלית והתפתחה שיחה ביניהם. הוא סיפר לה שיש לו חברים בארץ, והיא שאלה אותו מי הוא אמר לה את השם של שייקה ושלי. נראה לו טיבעי שבחורה ישראלית תכיר את השם של שייקה. הבחורה הרגישה לא בנוח מהעניין שהוא לא יודע ששייקה נפטרה, אך היא סיפרה לו. אומר לך את האמת, חשבתי שהוא טיפוס עצבני וקשה כזה. אך עכשיו אני מבינה שהוא עדיין בהשפעת מות אשתו."

"ונראה לך שמשוהו יתפתח ביניכם?"

"אני לא יודעת, ואני גם לא חושבת על זה. אני יכולה להגיד לך דבר אחר: הוא גבר מקסים, ומאוד תרבותי."

"שהיה בהצלחה."

"בטיסה לישראל הוא ישב ליד בחורה ישראלית והתפתחה שיחה ביניהם. הוא סיפר לה שיש לו חברים בארץ, והיא שאלה אותו מי הוא אמר לה את השם של שייקה ושלי. נראה לו טיבעי שבחורה ישראלית תכיר את השם של שייקה. הבחורה הרגישה לא בנוח מהעניין שהוא לא יודע ששייקה נפטרה, אך היא סיפרה לו. אומר לך את האמת, חשבתי שהוא טיפוס עצבני וקשה כזה. אך עכשיו אני מבינה שהוא עדיין בהשפעת מות אשתו."

"ונראה לך שמשוהו יתפתח ביניכם?"

"אני לא יודעת, ואני גם לא חושבת על זה. אני יכולה להגיד לך דבר אחר: הוא גבר מקסים, ומאוד תרבותי."

"שהיה בהצלחה."

"בטיסה לישראל הוא ישב ליד בחורה ישראלית והתפתחה שיחה ביניהם. הוא סיפר לה שיש לו חברים בארץ, והיא שאלה אותו מי הוא אמר לה את השם של שייקה ושלי. נראה לו טיבעי שבחורה ישראלית תכיר את השם של שייקה. הבחורה הרגישה לא בנוח מהעניין שהוא לא יודע ששייקה נפטרה, אך היא סיפרה לו. אומר לך את האמת, חשבתי שהוא טיפוס עצבני וקשה כזה. אך עכשיו אני מבינה שהוא עדיין בהשפעת מות אשתו."

"ונראה לך שמשוהו יתפתח ביניכם?"

"אני לא יודעת, ואני גם לא חושבת על זה. אני יכולה להגיד לך דבר אחר: הוא גבר מקסים, ומאוד תרבותי."

"שהיה בהצלחה."

חבר של שייקה

תן שיש רומן חדש לאלמנה היפה. ליריה תמיד כעסה, ובצדק. היא טענה שטיבעי הדבר שידיריהם של בעלה ושלה יהיו בקשר איתה גם אחרי מותו של שייקה. אבל כשראיתי אור

אתם יודעים, שמאו שנפטר הפנטומימאי המהולל **שייקה אופיר** ניסו לשרר ולהרר ביק לאלמנתו, ליריה, גברים שונים. בכל פעם שראו אותה במסיבה עם גבר, כתבו בעיי

ליריה אופיר וולדימיר קנצניני הידיד פרס התאושש

אריה גוראל ושושנה בהן חיפה על המפה

ואנשים חשובים, כמו אלופי-צה"ל, שופטים, קנצניני-מישטרה, חברי בורסת-היהלומים ורוג' מניות לקישוט.

הפעם הוכיחה לו האחות שהיא יכולה לעשות מסיבת-חתונה מפוארת גם בלי הקשרים שלו. ואל תחשבו, חס וחלילה, שהם רבו. היא בחורה עצמאית, ובאמת, בחתונה שלה ראיתי את האלוף **איציק מרדכי**, ואת ראש-העירייה **אריה גוראל**, וגם שני שופי-טים חשובים, שאת שמותיהם אני לא זוכרת (אבל אני יודעת שהם חשובים, כי כולם כמי עט התעלפו כשהם נכנסו), והרבה אנשי ספורט ועסקים. בקיצור, זאת היתה חתונה חשובה, ואם זה היה כלי-כר חשוב לחיפאים, אז מי אני שאבטל זאת.

קשרי תרבות

אני לא יודעת למה קוראים להם חוגי הבליינים. הם כלי-כר עסקים בלעשות רושם זה על זה, ובמקביל הם כל הזמן בוגרים בנשים שלהם, בחברים שלהם, ובעצם כמי לאז או שזה הבילוי המקובל עליהם.

עם חביבתי החוג הזה נמנה איש-החברה ומלד-המסיבות המיוזח-אירופיות, **אריה ויחנסקי**, הנשוי ל**סבינה**. הוא פולני במורצו, והוא אוהב להשתולל במסיבות וגם ל-ארגן מסיבות גדולות בוויולה של מישפחתו בקריית-אונן, ולפעמים ברירת-הגג שלו כפי-תחתי-קיווה.

המסיבות שלו שמחות מאוד, כי יש שם הרבה אוכל, אנשים יפים וריקודים סוערים. מפעם לפעם הוא גם נוסע לפולין ולרוסיה, כענייני-עסקים שהוא עושה עם מנחת-התצוגות **אילנה מרגלית**, בתחום האופנה, כמוכר.

ויחנסקי נוסע לפולין כמו שאתם נוסעים לירושלים, ואת אומרת פעם בכמה חודשים (אם אינכם ירושלמים, ומי אני שאמתה ביקורת).

עד כאן הכל נחמד, אבל מכאן ואילך הסיפור תופס תאוצה, וגם מיפנה.

לפולין יש להקת-מוחל ייצוגית בשם מוזבשה, ואתם בטח זוכרים את כל הסיפורים על הלהקה הזאת, שמאוד התלהבה מהחיים בארץ, וכמה מחבריה אף הגיעו לכאן לביקור רים חוזרים. היה גם איזה זוג בלהקה שהתחתן בארץ.

אריה ויחנסקי ויפהפייה בלשים ובולשוויבאלט

אבל זה לא מה שרציתי לגלות לכם. באחד מביקורי הלהקה בארץ הכיר הארון ויחנסקי את אחת מכות-הלהקה ונדלק עליה. נראה שזה היה הדרי, והשניים התחילו לנהל רומן מאחורי גבה של אשתו הנאמנה והתמימה. אך מסתבר שהיא לא היתה כל כך תמימה, והיא חשדה בהם. בנייה-מישפחה שלה יעצו לה לשכור בלשים כדי שיעקבו אחרי בנייה-הוג, ואכן האשה שמעה בעצת קרובה והעסיקה משרד-חקירות.

החוקרים החרוצים הביאו לה מימצאים מעניינים, וגילו לה שבנייה-הוג, זאת אומרת בעלה והמאהבת הפולנית שלו, מבלים להם כעניינים בוויולה המרווחת של אילנה מרגלית ברמת-השרון.

סבינה החליטה שהיא לא נכנעת לבעל הסורר, וניגשה עם המימצאים לעורך-הדיון **מונשה ברישילטון**, ואני כבר לא צריכה להזכיר לכם באיזה עניינים מטפל העורך-הדיון הזה.

בקיצור, אתם יכולים להבין שלקשרי-התרבות של ישראל עם מיוזח-אירופה יש גם צדדים אחרים, לא רק תרבותיים. בינתיים מגלים לי השפוינים שבנייה-הוג כבר השלימו בנייה, והשימחה חזרה לשכון כמעונם. אריה ואילנה מתכננים נסיעה לבירת-המועצות לעריכת תצוגות-אופנה ויצירת-קשרים עם עולם-האופנה הרוסי.

יש לי רק עצה קטנה לאילנה: שלא תיקח את אריה להופעות של להקת הבאלט בולשווי. שמעתי שהרקדניות שלהן מהממות כיופין. ובעצם, במחשבה שנייה, מה איכפת? ככה יהיה לי עוד סיפור פיקנט.